

අංගල්ලිමාල දූමණය

රජීව්‍රට් ඝණිත ඝිරිපා උඩමළුව

මුද්‍රණය - ගෞතම මුද්‍රණය - 0719 850 841

සංස්කරණය
පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි.

පෙරවදන

“සතං සද්ධම්ම මඤ්ඤාය - සබ්බ දුක්ඛා පමුච්චතී”

කල්‍යාණ මිත්‍රයන්ගෙන් ධර්මය දැනගෙන සත්වයෝ සියලු දුකින් නිදහස් වෙති. බුදුරජාණන් වහන්සේ දෙවියන් අතර ඇතිවූ ප්‍රශ්නයකට පිළිතුරු වශයෙන් මෙසේ දේශනා කරන ලදී. කෙනෙක් දුකට පත්වීමට හේතුව පෙර කර්ම විපාක අනුව පාපතර පුද්ගලයන් සමඟ එකතු වීමයි. හරියට කිරි වලට ගොම එකතු වීමක් වැනිය. කල්‍යාණ මිත්‍රයන් සමඟ එකතු වීම රත්තරං වලට රත්තරං එකතු වීම, සඳුන් වලට සඳුන් එකතු වීම වැනිය. අහිංසක අංගුලිමාල වීමත්, අංගුලිමාල රහත් වීමත් ඉහත ධර්මතාවය සනාථ කරන එක් කථාවකි. අංගුලිමාල දමනය ගැන විසිතුරු ග්‍රන්ථයක් සම්පාදනය කිරීමට 77 වැනි උපන් දිනය සිහිකරන පූජනීය අකුරේගොඩ රතනසාර ස්වාමීන් වහන්සේ සමත්වීම ගැන සියලු දෙනාට ආදර්ශයක් විය හැකිය. ගිහි අය වයසට යන විට සෑම අතින්ම දුබල වෙති. ශාසනික හික්මුණු වයසට යන විට සෑම අතින්ම ප්‍රබල වෙති. රතනසාර හිමිද එසේ යැයි මම සිතමි. 77 වසරක් ගතවූයේ නමුත් උන්වහන්සේ අළුම අවධිවීම, දිනකට තෙවරක් බුද්ධ වන්දනාව කිරීම, පිරිත් දේශනා, ධර්ම දේශනා, භාවනා කිරීම, බුද්ධ වර්ෂය කීම, තෙරුවන් උදෙසා මල් වට්ටි ගණනාවක් සකස් කිරීම, වත්පිළිවෙත් කිරීම, ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය දේශනා කිරීම වැනි වයසක අය නොව ඇතැම් තරුණ අයවන් නොකරන පිංකම් රාශියක් කිරීමට සමත් වී ඇත. ඒ නිසාම උන්වහන්සේ බොහෝ මාරක අවස්ථා ජය ගෙන හොඳින් වැඩ සිටීම සතුවට කරුණකි. වයසට ගියේ ගත පමණයි, සිත නොවේ ඒ නිසා උන්වහන්සේ මේවන විට දහම් ග්‍රන්ථ 29 ක් පමණ සම්පාදනය කර තිබේ. හැබැයි උන්වහන්සේ මෙතෙක් දුර පැමිණියේ මල් ඇතුරු පාරක නොවේ. නොයෙක් කරදර පීඩා ජයගෙන මඩ වගුරින් පිරුණු ලස්සන මලක් වගේ දැනට යෝගාශ්‍රම මධ්‍යස්ථානයේ නේවාසික හිමි නමක් වශයෙන් වැඩ සිටිති. උන්වහන්සේගේ ජීවිත ගමන තවත් අයෙක් ආදර්ශයට ගන්නේ නම් ඉතා මැනවි. වෛරය, පළිගැනීම දුරු කොට කරුණාව, මෛත්‍රිය, ඉවසීම වැනි සාර ධර්ම ඇති කර ගනිමින්

මැරෙන ටික දවසට සියලු දෙනා සමඟිව හොඳින් සිටීම ඉතා වැදගත් අදිෂ්ඨානයකි.

වසර 77 ක් 2017.07.29 වැනි දිනට සම්පූර්ණ කරමින් තම ජීවිතය ගැන අනුස්මරණය කරමින් උපන් දිනය වෙනුවෙන් වටිනා ධර්ම දානයක් සිදු කරමින් මෙම “අංගුලිමාල දමනය” නැමැති ග්‍රන්ථය මනහර ලෙස සම්පාදනය කල පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර ස්වාමීන් වහන්සේට 77 වසරක් නොව 120 වසරක් නමුත් නිදුක් නිරෝගී සුව ඇතිව පාරමී පුරා ගැනීමට සියලු ආකාරයෙන් ආරක්‍ෂාව, සෙත ශාන්තිය ලැබේවා කියා ප්‍රාර්ථනා කරමි. සුභ උපන් දිනයක් වේවා ! හැදූ වැඩු මව් දෙමව්පියන් ප්‍රධාන ඥාති මිත්‍රාදීන්ටත් අපවත් වී වදාළ ආචාර්ය ගුරු උපාධ්‍යයන් වහන්සේලාටත්, මිය ගිය සියලු ඥාතීන්ටත් අමා මහ නිවන් සුව ලැබේවා ! දැනට උන්වහන්සේට අවවාද අනුශාසනා ලබාදෙන අතිපූජනීය ත්‍රිපිටක විශාරද කහගොල්ලේ සෝමවංස ස්වාමීන් වහන්සේ ප්‍රධාන මහා සඟ රුවනට පාරමිකාවක් වේවා ! ධර්මදානය වශයෙන් මේ සඳහා කාලය, ධනය, ශ්‍රමය වැය කල සියලු දෙනාටත් මුදුණාලාධිපතිතුමා ප්‍රධාන කාර්ය මණ්ඩලයටත් සියලු ලෝකවාසී සත්වයන්ටත් සසර දුක් තරණයෙන් ලබන අමා මහ නිවන් සුව පිනිස වේවා !

සියලු දෙනා ලොව සුවපත් වේවා !

මෙයට,
මෙතැනි,
ලග්ගල කල්‍යාණවංස හිමි,
ශ්‍රී ගුණවර්ධන යෝගාශ්‍රමය,
ගල්දූව - කහව,
අම්බලන්ගොඩ.
2017.07.25 දින

අංගුලිමාල දම්ණය

අංක : 29

සංස්කරණය

පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි.

නමෝ තසස භගවතො අරහතො සමමා සම්බුද්ධසස !!!

ඒ භාග්‍යවත් අතීත් ගෞතම සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේට
මාගේ නමස්කාරය වේවා!

ඒ අපගේ ගෞතම සම්බුදු රජාණන් වහන්සේටත් ගුරු වූ නොනිමි
අවුරුදු පන්දහසක් කල් සම්බුද්ධ ශාසනය පවත්වාගෙන යන ශ්‍රී
ධම්මස්කන්ධයට මාගේ නමස්කාරය වේවා!!

එම සම්බුද්ධ ශාසනය පරපුරෙන් පරපුරට ආරක්‍ෂා කරගෙන යන්නාවූ
පළමුවන ධර්ම සංඝායනයෙහි පටන් මතු අනාගතය දක්වා අතීත,
වතීමාන, අනාගත සඟ පරපුරට මාගේ නමස්කාරය වේවා!!!

පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි,
ශ්‍රී ගුණවතීණ යෝග්‍යාශ්‍රමය,
ගල්දූව, අම්බලන්ගොඩ.
03.06.2008

ඉතිපිසො භගවා අරහං සමමා සම්බුද්ධෙ චිජ්ජාවරණ සමපනො
සුගතො ලොකවිදු අනුක්‍රො ජුරිස ධම්ම සාරති සඤ්ඤා දෙව
මනුස්සාණං බුද්ධො භගවාති.

මෙම ගාථා පාඨයට කැපී පෙනෙන වචනයක් ඇතුළත් කලේ
දරුණු අති භයංකාර පුද්ගලයන් දෙදෙනෙක් කරුණා මෙමිත්‍රියෙන්
දමනය කර ඔවුන් දෙදෙනා යහපත් මාගීයට යොමු කරපු නිසායි.
ඉතිපිසො ගාථාවට ඇතුළත් කර තිබෙන එම වචනයේ අනුසාරයෙන්
මෙම දහම් ග්‍රන්ථය සකස් කරමි.

එක් සමයෙක්හි සච්ඡයන් වහන්සේ සැවැත් නුවර සමීපයෙහි ජේතවන නම් අනාත පිංඛික සිටිතුමා විසින් පූජා කරන ලද ආරාමයෙහි වැඩ වසන සේක. එම පෙදෙසට අධිපති පසෙතදී කොසොල් රජතුමාගේ පාලන පෙදෙසෙහි අංගුලිමාල නමින් ඉතා බියකරු දරුණු මිනීමරුවෙක් වාසය කරයි. එම මිනීමරුවාගේ දක්ෂකම සහ බුද්ධිය දන්නා ගුරුවරයා ඔහු මැරවීමට උපක්‍රමයක් වශයෙන් ටික දෙනෙකු මරා ඇඟිළිගෙන ඒමට නියම කලොත් එය ඉෂ්ටවන බව දන්නා නිසා ගුරුපඬුරු වශයෙන් මිනිසුන් දහසක් මරා එක මිනිසකුගේ එක ඇඟිල්ල බැගින් කපා එකතුකර මාවෙන ගෙන එන්නැයි කියා උපදෙස් දුන්නිසා මොහු මෙසේ මිනීමරුවෙක් බවට පත්විය.

ඇඟිළි දහසක් නිසා ඔහුට හමුවන සෑම දෙනෙක්ම ස්ත්‍රී, පුරුෂ, බාල, මහළු හේදයක් නොමැතිව මර මරා ඇඟිළි මාලයක් සේ සාදා බෙල්ලේ එල්ලා සිටී,

එදින අපගේ භාග්‍යවත් අතීන් සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ මහා කරුණා සමාපත්තියෙන් සමවැදී අද මා කාහට පිහිට වන්නේදැයි ලෝකය දෙස බලා වදාරණ සේක, මෙම නිර්දේශී පුද්ගලයාට මාගීඵල ලැබීමට තිබෙන හේතු වාසනාවක් එදින තමාගේ මව මරා ඇඟිළි දහස සම්පූර්ණ කරගන්නා බවත් එසේ කලොත් අප්‍රමාණ කාලයකට අවිච්චි නිරයෙහි බලවත් දුක්විඳීමට සිදුවන බවත් දැන මොහුට පිහිට වෙමිසි සිතා ඉදිරියෙන් එන මැණියන්ට ඉදිරියෙන් එම මිනීමරුවාට පෙනෙන ලෙස මාගීයේ වැඩි සේක. මෙසේ මාගීයේ සන්සුන් ගමනින් වඩිනා බුදුරජාණන් වහන්සේ දුටු අඟුල්මල් මහත්සේ සතුටට පත්ව මා සිටින දිසාවට 10 ක්, 20 ක්, 30 ක්, 40 ක් ආවත් එකෙදු නිරුපද්‍රිතව ආපසු ගියේ

නෑ, ගුරු දේවයන්ගේ පූජාව ඉටුකිරීමට තව මට උවමනා කරන්නේ එක ඇඟිල්ලක් පමණයි. ඉන්පසු මා නිදහස් යයි සිතා කඩුව අමෝරා පසු පසින් ආවේය

කොපමණ වේගයෙන් ආවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ අසලට ඒමට නොහැකිව මහත් වෙහෙස මහන්සියෙන්ද, දැඩි කෝපයෙන්ද යුතුව හිටු මහණ, හිටු කියා කෑ ගැසුවේය. එවිට තරාගතයන් වහන්සේ මහත් කරුණාවෙන් යුතුව දරුව මා නැවතී සිටින්නේ, කොපත් නවතින්නැයි මහත් කරුණාවෙන් යුතුව ඉල්ලා සිටී සේක. එවිට අඟුල්මල් තෙම මින්පෙර මම දුවන රථද, අශ්වයින්ද, මුවන්ද දිවගොස් අල්ලා ගතිමි. ඒනමුත් මෙම මහණ කිසිත් බියක් සැකක් නැතිව මට නොහැඟෙන සේ වේගයෙන් යමින් බොරු කියයි. හඟවත් ශ්‍රමණයෝ බොරු නොකියති. එහෙත් මෙම ශ්‍රමණයෝ මට බොරු කියමින් ගමන් කරණ හේතුව විමසිය යුතුයයි සිතා හඟවත් ගෞතම තොප යමින් සියටිදී මම නැවතුවෙමි. මම නැවතී සිටියදී නවතින්න කියන්නේ ඇයිදැයි ඇසීය. එවිට තරාගතයන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක.

අඟුල්මල මම සැමදා බොරු නොකියමි. සංසාර ගමන මා විසින් නතර කළ බැවින් නැවතුව බව කියමි. දුක් සහිතවූද හයංකාරවූද නොනිමි සසර ගමන තරාගත තෙමේ නතර කළෙමි ඔබ සසරේ අනාථව තවම ගමන් කරයි. දේව මිනිසුන් විසින් පූජන මෙ මහර්ෂි මහණ තෙම බොහෝ කාලයකට පසු මාගේ හිත සුව සැප පිණිස මා සිටින වනයට වැඩියේය. මම ඔබ වහන්සේගේ කථාව අසා මින් ඉදිරියට පවු නොකරමි, යි කියා කඩුව, දුන්න, ඊය, ඇඟිළිබැඳි මාලය පසෙකට දමා බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ඉදිරියේ නාලාගිරි ඇත් රජු මෙන් නළල බිමතබා වැඳ සමාව යදිමින් ස්වාමීනී මට අනුකම්පා කළ මැනව මම මෙතැන් මෙවේලේ පටන් ප්‍රාණසාක නොකරමි, මම අහිංසකයෙක්ම මාගේ ගුරුදේවයන් වහන්සේ මගෙන් ඉල්ලා සිටියේ මෙවන් ගුරු පඬුරකි. එවිට මම බැගැපත්ව ඉල්ලා සිටියේ ගුරුපඬුරු වශයෙන් මාගේ හිසගසා දමන්න, යි එය ප්‍රතිකේෂ්ප කල නිසයි මෙවන් පිළිකුල්

දෙයකට මම යොමු වූයේ. එනිසා මම නැවතද සමාව යදිමි, මෙවේලේ පටන් බුදුපියාණන් වහන්සේගේ කීකරු ශිෂ්‍යයකු වෙමි. මම බුදුසරණ යමි, මා සීලයෙහි පිහිටුවන සේක්වා, යි අයැද සිටියේය. එවිට භාග්‍යවත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ අමුතුවෙන් දෙන සමාවක් නැති නිසා මොහුගේ හේතු සම්පත් දැක දකුණු ශ්‍රී භස්තය සිවුරුපටින් පිටතට ගෙන ඔහු දෙසට දිගුකර “මෙහි එව හික්බුච්ච” යන වචන මාත්‍රය පිටවීමත් සමඟ ලේ පැල්ලම්වලින් පිරි තිබුණ ඇඳුම් සහ ශරීරය වෙනුවට සැටවයස් පිරුණු පැවිදි වස්ත්‍රයෙන් බිම බලාගත් දැස් ඇතිව සඵඥයන් වහන්සේගේ ශ්‍රී පාමුල නැවතත් වැදවැටී සමාව ගෙන පසුපස ගමණින් සැවැත්තුවර ජේතවනාරාමය වෙත වැඩිය සේක.

මේ අතර රට වැසියා රජමැදුර වටකොට කොසොල් රජතුමාට මෙසේ කීවේය. “ මහ රජතුමනි, ඔබ වහළුන්ගේ රාජ්‍යයෙහි මෙවන් භයානක අපරාධ කරන මිනීමරුවකු නිසා කිසිවෙකුට සැනසිල්ලේ සිටීමට නොහැකි තත්වයක් තිබියදී මෙයට ක්‍රියාමාර්ගයක් නොගන්නේ ඇයිද?” යි ප්‍රශ්න කල අවස්ථාවේ ජනයා අස්වසමින් හැකි ඉක්මණින් එම මිනීමරුවා පණපිටින් හෝ මරා හෝ අත්අඩංගුවට ගන්නා බවත් එතෙක් ඉවසීමෙන් සිටින ලෙසත් දන්වා ජනයා පිටත් කරයවා අස්වයන් පන්සියයකින් සමන්විත සේනාවක් සමඟ එම අගුල්මල් මිනීමරු සිටින වනය වටලෑමට යාමේදී අතරමඟ ජේතවනාරාමයට ගොස් බුදු සිරිපා වැඳ යායුතුයි සිතා රථයෙන් යා හැකි දුරගොස් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වැඩ ස්ථානයට ගොස් වැඳ එකක් පස්ව සිටියේය

එසේ සිටි රජතුමා අමතා බුදුරජාණන් වහන්සේ “මහරජතුමනි, ඔබට මහඳෙස්වරු සේනා බල ඇති බිම්බිසාර රජතුමා කොපවුනාද? විසල්පුර ලිච්චිභූ කොපවුනාද? එසේ නැත්නම් වෙනත් රාජ්‍ය උවදුරක්ද?

“ස්වාමීනි භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මෙහි සඳහන් කිසිවෙක් මා සමඟ කසීම අමනාපයක් නැත. එනමුත් මාගේ විජිතයෙහි අංගුලිමාල නමින්

දරුණු මිනීමරුවෙක් සිටින නිසා මාගේ රටවැසියා මහත් භීතියට පත්ව අසරණව දුටු දුටුවන් මරමින් මළවුන්ගේ ඇඟිළි කපා මාලයක් සේ සාදා ගෙල පැළඳ සැරිසරණ එම භයානක පුද්ගලයා අල්ලා ගැනීම සඳහා සේනාව සමඟ ඔහු සිටින වනයට යන අතරමඟදී ඔබ වහන්සේ හමුවී යාම සඳහා විහාරයට පැමිණියෙමි” යි කීහ.

“එසේනම් මහ රජතුමනි ඔබ ඔය කියන පුද්ගලයා සියළුම පාපකම්යන්ගෙන් වැළකී කෙස් රැවුල් බා කෂාවත් හැඳ පොරොව එක්වේලෙ අහර වළඳමින් භාවනාවේ යෙදී මෙහි වඩමින් සිටිනු දුටුවොත් ඔහුට කුමක් කරන්නෙහිද?” අසා සිටියේක.

“ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස. එසේ සිටිනු දක්නට ලැබුනොත් වැඳ නමස්කාර කරමි. ආසන පනවා පා දෝවා වැඩ සිටින්නට සලස්වමි. සේනාසන ගිලන්පස, බෙහෙත් ආදියෙන් පූජා කරමි. ආවාස පූජා කර ආරක්‍ෂාවද සපයමි. ස්වාමීන් වහන්ස, එවන් පවිටු දරුණු මිනීමරුවෙකුට එවන් ශීල සම්පත්තියක් කෙසේ ලබමිද ? එම අවස්ථාව වන විට අගුල්මල් තෙරණුවෝ බුදුරජාණන් වහන්සේ අසලම වැඩසිටි සේක. රජතුමාට එවිට අගුල්මල් තෙරණුවෝ පෙන්වූ සේක. එම දර්ෂණයත් සමඟ කොසොල් රජතුමාගේ ඇඟ ලොමුඩැහැ ගැන්වින. දාඩිය පිටවිය. අසහනයට පත්විය. එවිට බුදුරජාණන් වහන්සේ රජතුමා අමතා “ මහරජතුමනි, බිය නොවන්න. මොහුගෙන් කිසිවෙකුට හිංසාවක්, පීඩාවක් නැත.” ඉන්පසු රජතුමා සන්සුන් විය. ඉන්පසු රජතුමා තෙරුන් වෙතට ගොස් ඔබ වහන්සේ අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේමදුයි විමසීය. “එසේය මහරජතුමනි, මම අංගුලිමාල තෙරණුවෝ වෙමි” යි කීහ. ඔබ වහන්සේගේ මවගේ පියාගේ නම් කෙසේද ? යි විමසීය. “මහරජතුමනි පියාගේ නම ගර්ඟ, මවගේ නම මන්තානි නම් වෙති”, ස්වාමීනි ඔබ වහන්සේ මෙම ශාසනයෙහි පැවැත්ම සඳහා යෙදෙත්වා මම ඔබ වහන්සේට සේනාසන, සිවිරු පිරිකර, ගිලන්පසයෙන් උපස්ථාන කරමියි, කීවේය.

එවිට තෙරුන් වහන්සේ මෙසේ වදාළ සේක. “රජතුමනි, මම ආරාණ්‍යයෙහි වාසය කරමි. පිංචපාතයෙන් යැපෙමි. පාංසුකුලිකව වසමි. මාහට තුන් සිවිරු සම්පූර්ණයි ඔබතුමාට දීසාගු වේවා” යි ප්‍රාර්ථනා කල සේක.

ඉන්පසු රජතුමා සවීඥයන් වහන්සේ වෙත එළඹ එකත්පස්ව හිඳ මෙසේ පැවසීය. “ස්වාමීනි, භාග්‍යවතුන් වහන්ස, මහත් පුද්ගලයකි. අද්භූතය, ස්වාමීන් වහන්ස, මෙතරම් වණ්ඩ දරුණු පුද්ගලයින් දමණය කරන ආකාරය මහත් ආශ්චර්යය, ස්වාමීනි, අපට යම්, යම් පුද්ගලයින් නීති පණවා හෝ දඬුවම් පමුණුවා හෝ දමණය කළ නොහැක. ඔබ වහන්සේ එවන් කිසිම දඬුවමක් නොදී මෙවන් දරුණු පුද්ගලයින් දමණය කිරීම හත් විශ්මිත ක්‍රියාවකි. බුදුපියාණන් වහන්ස, ගිහි අපට බොහෝ කාසීය ඇති නිසා යාමට අවසර දෙන සේකවා” අයැද නික්ම ගියේය.

එසඳ ආයුෂ්මත් අගුලිමාල තෙරණුවෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවිරුගෙන සැවැත්නුවර පිඬුසිඟා වැඩි සේක. ගෙපිළිවෙලින් පිඬු සිඟා වඩන අතර මගදී එක් ගැබ්ණි කාන්තාවක් දරුවා ප්‍රසූති කරගත නොහැකිව මහත් වේදනාවෙන් හඬනු දැක මහත් සංවේගයෙන් යුතුව මෙසේ සිතන්නට විය. මෙම මහා දුක් සසර කෙළෙස් වලින් බරවූ සත්වයෝ විඳින දුක් කියා සිතමින් ගොස් පිණ්ඩපාත දානයෙන් පසු බුදුරජානන් වහන්සේ වෙත ගොස් වැඳ එකත්පස්ව සිට පින්චපාත චාරිකාවේදී දුටු සිද්දිය විස්තර කළ සේක. එවිට බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් එසේනම් තොප එමමාගම වෙත ගොස් මා උපන්දා පටන් දැන දැන මේ දක්වා ප්‍රාණ ඝාතයක් කර නැත. එම අනුහසින් නැගණියට සෙනෙක් වේවා, දරු ගැබට සෙනෙක් වේවා, යි ප්‍රාර්ථනා කරන ලෙස දන්වා වදාළ සේක. “ස්වාමීනි, එය මට මුසාවාදයක් වෙයි. මා විසින් දැන දැන බොහෝ ප්‍රාණඝාත අකුසල් කර තිබේ. එසේ තිබියදී මෙලෙස

කෙසේ සත්‍යක්‍රියා කරමද? ” යි අසා සිටිසේක.

අගුලිමාලය, එසේ නම් තොප එමමාගම වෙත ගොස් මෙසේ කියව. “නැගණියනි, මම යම් දවසක ආසීය ජාතියෙහි උපන්නෙහිද (පැවිදි භාවය) එතැන් පටන් කොට දැන දැන සතකුගේ ජීවිතය විනාශ නොකෙලෙමි. එම සත්‍ය බලයෙන් නැගණියට සෙනෙක් වේවා, දරු ගැබට සෙනෙක් වේවා” කියා සත්‍ය ක්‍රියා කල පසු නිදුක්ව නීරෝගිව දරු සම්පත බිහි කළහ.

ඉන්පසු තෙරුන් වහන්සේ විවේකී ස්ථානයකට වී වස්තුකාම, ක්ලෙශකාමයන් කෙරෙන් සිතින් කයින් පිළිකුල් කොට (කමටහන්හි) සිහි එලවා කෙළෙස් තවන වීසීය ඇතිව නිවණට මෙහෙයවූ සිත් ඇතිව වාසය කරන්නාහු නොබෝ දිනකින්ම යම් රහත් භාවයක් සඳහා කුලපුත්‍රයෝ ගිහිගෙයින් නික්ම බුදුසසුනට එකතු වෙත්ද ඒ අනුත්තරවූ බුන්මවර්යා පයච්චසාන සංඛ්‍යාත අභීත්ඵලය ඉහත ආත්මයෙහිම තමා විසින් දැන ප්‍රත්‍යක්‍ෂ කොට උපයා වාසය කළහ. භවයේ නැවත ඉපදීමක් නැති රහත් භාවයට පත්ව රහතන් වහන්සේලා අතර තවත් රහතන් වහන්සේ නමක් බවට පත්වූ සේක.

ඉක්බිති ආයුෂ්මත් අගුල්මල් තෙරණුවෝ පෙරවරුයෙහි හැඳ පෙරව පාසිවිරු ගෙන සැවැත් නුවරට පිඬුසිඟා වැඩියහ. එසේ වඩින අතර එම තෙරණුවන් මිනීමරපු සමයෙහි මැරුම් කෑ උදවියගේ ඥාති මිත්‍රාදීන් මෙම තෙරුන් වහන්සේට ගල්මුල් ආදියෙන් ගසමින් බැණ වදිමින් යන යන මාර්ගය අවහිර කර ගල් පහරවල් වැදී ඔළුව පැලී තුවාල වී ලේ ශරීරය පුරාවට පෙරමින් සිවිරු පාත්‍රාදියද තම ලේ වලින් තෙමී බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත පැමිණි සේක. මෙසේ තම එකම ගැලවුම් කරුවාණන් වන සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ වෙත පැමිණෙන තෙරුන් දැක ඒ වෙතට වැඩවදාරා මෙසේ අවවාද දී වදාළ සේක.

“බුන්මණය, තෙපි අධිවාසනා කරව (ඉවසීම) බුන්මණය, තෙපි අධිවාසනා කරව, තෙපි යම් කම් විපාකයක් නිසා වෂී දහස්, ලක්ෂ, කෝටි, ප්‍රකෝටි ගණන් නිරයන්හි බලවත් දුක් විපාක විඳින්නේද? බුන්මණය තෙපි එම කම් විපාකය මෙම ආත්ම භාවයෙහිම විඳ අවසන් කරයි.” කියා වදාළ සේක.

එසඳ ආයුෂ්මත් අංගුලිමාල තෙරුන් වහන්සේ වේදනාවෙන් විඳ දරාගෙන වැඩහිඳ එලසමවත් සුව විඳිමින් (එයින් නැගී) මෙසේ සතුටු වූ සේක. යමෙක් පළමුව ප්‍රමාදව සිට (පාප ක්‍රියාවල යෙදී) පසුව එය වැරදි ක්‍රියාවක් බව වටහාගෙන එම පහත් පාප ක්‍රියාවන්ගෙන් මිදී සියලු සත්වයන් කෙරෙහි මෙහි සිත පතුරවා ශීල සම්පත්තිය දියුණු කරගෙන වස්තුකාම, ක්ලේෂකාමයන්හි ඇලීමක්, ගැලීමක් නොමැතිව භාවනායෝගීව වාසය කරත්ද ඔහු අඳුරු වලාවෙන් මිදුනු, පුණී වන්දුයා සේ බැබලෙයි. මෙලොවත්, පරලොවත් ජයගනී.

යමෙකු විසින් කල පාපකම් කුසල් බලයෙන් යටපත්කර ගනිත්ද පුණී වන්දු මණ්ඩලය අකුසල් නැමති අඳුරු වලාවෙන් මිදී ලොව බබලවන්නා සේම මෙලොව බබලවයි. බුදුසසුන බබලවයි.

යම් භික්ෂුවක් බුඞගාසනයෙහි ඒකාන්තයෙන් තිදොරින් සන්වරව වාසය කරත්ද, එම භික්ෂුව අග්‍ර හිම වලාවෙන් මිදුණු සඳුමඬල සේ බබලයි.

මාගේ සතුරෝ චතුරයඞ් සත්‍ය ධර්මිකථා අසත්වා, මාගේ සතුරෝ සම්බුඞ් ශාසනයෙහි දියුණුව පතත්වා, ක්‍රියා කෙරෙත්වා, මාගේ සතුරෝ යම් සත්පුරුෂ උතුමාණන් වහන්සේ කෙරෙහි පැහැදේවා. එම උතුමාණන් වහන්සේ අනුව ගමන් කෙරෙත්වා, භජනය කෙරෙත්වා, ශීල සම්පත්තිය දියුණු කෙරෙත්වා.

මාගේ සතුරෝ ක්ෂාන්තිවාදය ඇති මෙහි ගුණ වණිනා කරන සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ශ්‍රී සඞ්ඞිය නිතර නිතර අසත්වා එම ධර්මය පිළිපදිත්වා. එම ධර්මය පුරත්වා.

මාගේ සතුරෝ මාහට හිංසා පීඩා නොකෙරෙත්වා, අන් සත්වයන්ටද හිංසා පීඩා නොකෙරෙත්වා, පරම ක්ෂාන්ති සංඛ්‍යාත නිච්චාණයට පැමිණ ක්ලේශ කාමයන්හි යෙදී සිටින සත්වයින් එයින් මුදවත්වා, රකිත්වා, ධර්මය ඔවුන්ට පහදා දෙත්වා.

ජලයෙන් ප්‍රයෝජන ගන්නවුන් ජලය තම අභිමතසේ පාලනය කරති. අවශ්‍ය තැනට උපක්‍රමයෙන් ගෙන යති. කම්මල් කරුවන් වානේ, යකඩ තම අභිමතසේ ප්‍රයෝජනයට ගනිති. දව වඩුවෝ එම දව තම අභිමතසේ නමති. පණ්ඩිතයෝ තම ආත්මය දමනය කර දුකෙන් මිදෙති.

රාජ්‍ය පාලකයෝ නිළදාරීහු දඩ ගැසීමෙන්ද, තජීනය කිරීමෙන්ද, බලපෑම් කිරීමෙන්ද, බොරුවෙන්, වංචා වෙන්ද, ආයුධයෙන්ද, හිරේ විලංගුවේ දමමින්ද, දමනය කරති. මම එය කිසිත් නැති මෙහි බලයෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දමනය කර වදාළ සේක.

පෙර අහිංසකව සිට මම හිංසයකු වීමි. හිංසකයකු වූ මම නැවත ලොචතුරා සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් කිසි බලපෑමක් නොමැතිව සත්‍යවූ අහිංසකයකු වෙමි. මා කිසිවෙක් නොපෙළමි.

පෙර මම අංගුලිමාල නමින් දරුණු මිනීමරුවෙකුව සිටියෙමි. අවිද්‍යාව නමැති මඩ හොරේ වැටී සිටියෙමි. සම්මා සම්බුදු රජාණන් වහන්සේ එයින් මා ගොඩට ගත්තේය. මම බුදුසරණ යමි.

පෙර මම අංගුලිමාල නම් මිනීමරුවෙක්ව සිටියෙමි. සරණාගමනයේ බලය බලව මා විසින් සියලුම සංසාර බැඳීම් වලින් මිදුනෙමි.

දුගතියට යාමට බොහෝ පාපක්‍රියාවන්හි යෙදී සිටී මම නුවණින් එය අවබෝධ කරගත් නිසා කම් විපාක සංඛ්‍යාත මාගීචේතනා විසින් පහස්නා ලද්දෙමි. කෙළෙස් ණය නැතිව හෝජනය වළඳමි.

පව පිණ අවබෝධ කර ගැනීමට තීරණය කරගැනීමට නුවණක්, බුද්ධියක් නැති මෝඩ සත්වයින් ප්‍රමාදයට පත්ව පසුව පශ්චාත්තාපවී අපාගාමී වෙති. එහෙත් ඥානවන්තයා අප්‍රමාදය ශ්‍රේෂ්ඨ වස්තුවක් සේ ආරක්‍ෂා කරගනී.

මා මෙම සම්බුඞ්ඞ ශාසනයට ඇතුලත්වීම යහපත් ක්‍රියාවක් මිස නොමනා ක්‍රියාවක් නොවෙයි. ආත්මාතීකාමීව ශාසනයට එකතුවීමේ සිතුවිල්ලක්ද නොවූ නිසා මෙම සම්බුඞ්ඞ ශාසනයෙන් ලද හැකි (ධම්මයෙන්) ශ්‍රේෂ්ඨ නිමාණයක් ඇත්ද එය මම ලබා ගතිමි. මම මාරයාගෙන් මිදුනෙමි. සියලුම අපාදොරටු සවිඥයන් වහන්සේ නිසා මා හට වැසුණේය. සියලුම සංසාර බන්ධන වලින් මිදුනෙමි. සියලු සත්වයෝ මෙය ආදර්ශයට ගනිත්වා ! සියලු පාප ක්‍රියා වලින් මිදෙත්වා !! කුසල් ක්‍රියාවන්හි යෙදෙත්වා !!!

සාධු ! සාධු !! සාධු !!!

නිමි.

පසුවදන

**අනෙකෙහි ගුණොසෙහි - සබ්බසත්‍ය ආරාමය අහු
අනෙකෙහි උපායෙහි - නරදමෙම දමෙසිව**

ඒ භාග්‍යවත් බුදුරජාණන් වහන්සේ ශිලාදී අනෙක ගුණෝසයන් කරණ කොට සකල සත්වයන්ටම උත්තමවූ සේක. අනෙක කෝපයෙන් අදමා පුද්ගලයන් දමනය කළ සේක.

විචිකිච්ඡාව නිවරණයකි. (නිවණට බාධාවකි) හමුවන සෑම ස්ත්‍රී පුරුෂ ළමා ළපටින් පවා මරා දමමින් එක් අයකුගෙන් එක ඇඟිල්ලක් පමණක් කපාගෙන ඇඟිලි දහස සම්පූර්ණ වන දිනයේදී උදේ කඩුව මුවහත් තැබුවේ අද මාගේ මෑණියෝ හමුවුවත් ඇයව හෝ මරා ඇඟිලි දහස සම්පූර්ණ කර ගුරු පඬුරෙන් නිදහස් වෙමිසි සිතායි. එහෙත් අද දින අවාසනාව යටපත්වී වාසනාව උදාවිසි.

බුදු, පසේබුදු, මහරහතන් වහන්සේලා මහා කරුණාවෙන් පාන්දර අළුයම් වේලෙහි (බුන්මපාදය) ලෝකය දෙස බලන්නේ අද මම කාටද පිහිට වන්නේ, මාගීචලයට ගතහැකි කෙනෙක් නම් විශේෂයි. එසේ නොවේ නම් නිරයගාමී වන පුද්ගලයින් එයින් මිදවීමයි. අරමුණ එයින් බුදුරජාණන් වහන්සේලා විශේෂයි. එදා අංගුලිමාලට පඤ්චානන්තරි පාපකමීය කරගෙන එක දිගට මහා කල්පයක් අටමහ නරකයන්ගෙන් දරුණුම අපාය වන අවිචිමහ නිරයගාමීව සසරෙන් මිදෙනතාක් කල් මුගලන් මහරහතන් වහන්සේට වගේම උප උපන් ආත්මයක් පාසාම අකල් මරණයන්ට ගොඳුරු වීමට තිබුණු අවස්ථාව වළකා කරගත් අකුසල කම් විපාක එම ආත්මයෙන්ම ගෙවා සදාකල් ජාතියක්, ජරාවක්, ව්‍යාදියක්, මරණයක් නැති නිව්‍යාණ සම්පත්තිය ලබාගත්තේය.

එයට හේතුව කුමක්ද? දරුව මා නැවතී සිටින්නේ, තොපත් නවකීන්න එවන් කෙටි වචන මාලාවකට එතරම් බල සම්පන්න මිනීමරු පුද්ගලයෙක් කෙසේ දමණය වේද? ඉස්මතුවී තිබිණු අකුශලය යටපත්වී, යටපත්වී තිබුණු කුශලය ඉස්මතුවීමයි. එය මෙසේයි :- අනෙකුත් ශිෂ්‍යයන්ගේ කේලම් අසා එම අහිංසක දරුවාගෙන් පලිගැනීමේ වෙනතාවෙන් යුතුව ඉල්ලූ ගරු පඬුර වෙනුවට තමා මරා දමන්න කීවත් එය පිළි නොගෙන අනුන්ලවා මරවා දැමීමට එතරම් බිලි පූජාවක් ඉල්ලීමත් හේතු වාසනාවක් වූවා සේම පෙර අප්‍රමාණ වාර ගණන්හි (සුත සෝම ජාතකය, ජයද්දිස ජාතකයන්හිදී) බෝසතාණන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු පිහිටාධාර සහ බුදු පියාණන් වහන්සේගේ පාරමිතා බලත් එයට හේතුවාසනා විය. එසේම එම ආත්ම භවයන්හිදී පොර්සාදයා දසරාජ ධම්මයෙන් රාජ්‍ය කරන සිල්වත් භාවයට පත් කරපු පින් සහ තවත් විස්තර ඉහත සඳහන් ජාතක කථා වස්තු බැලීමෙන් අවබෝධ කරගත හැක.

බුදුරජාණන් වහන්සේ අංගුලිමාලගේ හේතු සම්පත් බලා “මෙහි එව හික්කුව” වදාළ සැණනින් ලේ පැල්ලම් පිරි තිබුණු ඇඳුම් සහ ශරීරය වෙනුවට හැට වයස් පිරුණු ශ්‍රමණ සාරුප්පියෙන් පෙනී සිටීම ආදිය සහ සකල සත්වයාගේ හිතසුව පිණිස පහළවන බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගේ සම්බුද්ධ ශාසනයක් ඉදිරියට ගෙන ඒමට වන ධයඝියත් සහ උන්වහන්සේගේ ප්‍රීති වාක්‍යයෙන්ම කියවී තිබෙනවා මා මෙම සම්බුද්ධ ශාසනයට ඇතුළුවීම යහපත් ක්‍රියාවක් මිස අයහපත් ක්‍රියාවක් නොවෙයි. ආත්මාර්ථකාමී වශයෙන් ඉදිරිපත් වූවා නොවෙයි කියා සහ ලෝකයා පුරා ප්‍රසිද්ධ වූ කොසොල් රජතුමාගේ අසදාෂ දානායේදී දරුනුම වණ්ඩ හස්ති රාජයා පවත් සැලීම පිණිස යොමු කලේ අංගුලිමාල රහතන් වහන්සේ වෙතටම වීම.

එසේම බුදුදහම ඉගෙන ගත්ත, ගන්න ප්‍රකුණ කරන අයට වෙනත් ආකාරයකට මෙවන් සිතිවිල්ලක්ද උපදී. මව මරන්න එන අංගුලිමාල පෙනුනානම් ඔහුගෙන් මැරුම්කෑ දහසකට වැඩි පිරිසක් නොපෙනුනේ ඇයිද? සහ පියා නොයෙකුත් වධ හිංසා වලට ලක්කර මැරූ අජාසත් රජතුමා නොපෙනුනේ ඇයිද? යන්න එයට පිළිතුරු දෙන්නේත් තවත් කාරණයකට පිලිතුරු දීමටත් එක්කය. බොහෝ අයගේ මතයක් තිබෙනවා අජාසත් රජතුමා නිරයගාමී නොවූබව සහ නිරයගාමීවූ බව සහා දෙවිදත් තෙරුන් වහන්සේ වාගේම මේ කල්පය ගෙවන තෙක් අවිච්චන නිරයෙහි දුක්විඳවන බව දෙවිදත්තර නිරයගාමී වීම ගැන දීඝී විස්තරයක් “මිලින්ද ප්‍රශ්නය” නමැති දහම් ග්‍රන්තයට ඇතුළත්ව තිබේ. එය කියවා බලන්න. මේ සසර අපදින මැරෙන සත්වයන් ආශ්වාස, ප්‍රාශ්වාස කිරීමක් වැනි දෙයකි. සකල සත්වයා වෙනුවෙන් මහා කරුනාවෙන් අනන්ත දීඝී කාලයක් කීව නොහැකි ඇඟ කිලිපොලා යන පාරමිතා පුරා බුදු බවට පත්වන්නේ අසංඛ්‍යා ගණන් සත්වයන්ගේ ඉතා අල්ප දෙනෙකි.

මෙහි මුලින් සඳහන් කර ඇති අන්දමට සසර ගමන නිමාකිරීමේ හේතුවාසනා තිබෙන සත්වයන් හෝ එසේ නොමැති නම් නිරයගාමී වන සත්වයන්ගේ වාසනාවකට තමයි දඬිණ වන්නේ. එය මට්ටකුණ්ඩලී කුණුරේ වැඩ කරමින් සිටි ගොවියා (සපියා) අනේපිඬු සිටුකුමාගේ ගව පාලකයා ආදී කථාවස්තු තවත් ඇත.

එසේම පසේ බුදුන් වහන්සේලාට අන්‍යයන්ට ධර්මාවබෝධය කිරීමට නොහැකි නිසා මතු පහළ වීමට ප්‍රාර්ථනා කරගෙන එන බුදු, පසේබුදු, ශ්‍රාව, ශ්‍රාවිකාවන් වැනි අයට දීඝී කාලවල් ගෙවන තෙක් දුගතිගාමී වීමෙන් වැළකීම පිණිස නොයෙකුත් ආකාරයෙන් පින් කරගැනීමට මාර්ගයන් සලසා දෙන්නේය.

එසේම අග්‍ර ශ්‍රාවකයන් වහන්සේලාත් මහා කරුනාවෙන් බුදු රජානන් වහන්සේ ආදර්ශයට ගෙන එම බ්‍රහ්මපාදයේ (අළුයම 4.30 සිට 6.0) ලෝකය දෙස බලපු නිසයි කාශ්‍යප මහරහතන් වහන්සේ ලාඤුරු රෝගියාගේ අතින් තම පාත්තරයට බෙදූ බත් ඔහුට පෙනෙන ලෙස ගසක් යට සිට වැළඳු සේක. ඉන්දික දෙවියන් වූ අසරණ දුගියා අනුරුද්ධ මහ රහතන් වහන්සේට එදා දර්ශණය වූ නිසායි දුගකියෙන් මිදී තව්නිසා දෙව්ලොව මහේශාධ්‍ය දෙවියෙක් වී ඉපදුනේ. තවත් එවන් විස්තර බණ පොත් වල ඕනෑතරම් සඳහන්ව ඇත.

**අසේවනාව බාලානං - පණඩිතානං ච සෙවනා
පූජා ච පූජනීයානං - එතං මඛගල මුක්තමං**

දැන් පෙන්වීමට උත්සහ කරන්නේ අජාසත් රජතුමා ගැන විස්තරයයි :- එය මෙසේයි. සැවොම දන්නවා අංගුලිමාල ඉතා පිලිකුලෙන් යුතුව භාරගත් ගුරු පඬුරක් බව, එපමණක්ද නොවෙයි තම මව මැරීමටවත් පියා මැරීමටවත් ඉදිරිපත් වූවා නොවෙයි. අනුන්ගේ කේලම් (ඊෂ්‍යාව) අසපු අඥාණ ගුරුවරයාගේ පළගැනීමේ චේතනාවෙන් එම අහිංසක කුමාරයාගෙන් ඉල්ලූ ණයක් ගෙවීමට වූ නිසා භාරගත් කාශ්‍යයක් වීම නිසායි. එය අවසානය වන විට ඔහු දැඩි පීඩාවකට සහ අසහනයකට ලක්වී සිටීමත් නිසා ‘අද මගේ අම්මා මරා හෝ නයින් නිදහස් වෙමි’ යි සිතා එතරම් දැඩි පීඩාවකට ලක්ව සිටීම.

අසේවනා ච බාලානං

අජාසත් කුමාරයා සියළුම රාජ්‍ය සම්පත් විඳිමින් සිටියදී තම පියාවූ බිංබිසාර රජතුමා අසීමිත දරු සෙනෙහසකින් ඕනෑම අවස්ථාවක රජ්‍යය තම පුතාට භාරදීමට සූදානමෙන් සිටියත් මෙකුමරුගේ උපන් වේලාවේ කේන්දරය අනුව ඔහු තම පියා මරවන

බව දැන දැනත් ඔහුට කොතරම් දරු සෙනෙහස පෑවත් පාපී දෙව්දත් තෙරුන්ගේ ආශ්‍රය නිසා පඤ්චානංකරී පාප කමීය කරගත්තේය. අජාසත් කුමාරයාට කිසිවිටෙකත් මේ මාගේ ආදරණීය පියා නේද ? දෙව්දත්තර කවුද ? මොහු මාහට මෙවන් උපදෙසක් දෙන්නේ මොහු නපුරෙක් නේද කියා සිතන්න සිතක් පහළනුනම් ඔහු කාහට කෙසේ පෙනේද ?

පණඩිතානං ච සෙවනා

කෙසේ නමුත් දෙව්දත් තෙරුන්ගේ සහ අජාසත් රජතුමාගේ ගිවිසුම අනුව අජාසත් කුමාරයා තම පියා මරාගත්තා රජකම ලබාගත්තා දෙව්දත් තෙරුන්ට බුදුරජානන් වහන්සේට එවන් දෙයක් කරගන්ටත් බැරි වුණා. බුඬ රාජ්‍ය ලබාගන්ටත් බැරි උනා මේ අතර අජාසත් රජතුමාට දරු සම්පතක් ලැබුණා දරුවා නාවා පිරිසිදු කර සේවිකාවෝ රජතුමා වෙත භාර දුන්නා එවිට අප්‍රමාණ පුත්‍ර සෙනෙහසක් ඇතිවී තම පියා නිදහස් කිරීමට අණකර ඔහුගේ මෑණියන් වෙත ගොස් ‘‘මෑණියනි, මම ඉපදුන වේලෙන් මගේ පියාත් (බිංබිසාර රජතුමා) මට මේ වගේ ආදරයෙන් වඩා ගත්තාද ? ’’ කියා ඇසුව වේලේ තොපගේ මොන දරු සෙනෙහසක්ද? එක් දිනක් රාජ සභාව රැස්වී කටයුතු කරමින් සිටින විට තොපගේ අතේ ඇඟිල්ලක දිය බිබිලක් හටගෙන එම වේදනාවෙන් තොප හඬනු ඇසී වහා එතනට දිව අවුත් එම ඇඟිල්ල තොපගේ පියාගේ කටේ දමා උරද්දී එය පිපිරී පියාගේ කටේ සැරව පිරී තිබියදීත් තොප කෙරෙහි තිබුණු දරු සෙනෙහස නිසා රාජ සභාව ඉදිරියේ තාත්තා හඬා වැළපුනා යයි කීහ.

මවගෙන් එය ඇසීමත් සමගම අජාසත් රජතුමාගේ ඇගෙන් දාඩිය දමන්ට වන්හ. එවිටම තම පියාණන් නිදහස් කිරීමට යැවූ ඇමතියෝ මහරජතුමා මියගිය බව දැන්වූ පසු රජතුමා උම්මත්තකයෙක්

බවට පත්විය. සිතට කිසිම සැනසීමක් නැත. නින්ද යන්නේ නැත. මධ්‍යම රාත්‍රියටද ලත්විය. එක් එක් නිගන්ටයන් අදහසු ඇමතියෝ අජාසන් රජතුමාට යෝජනා කරනවා ඔවුනොවුන්ගේ සාස්තෘන් වෙත ගොස් සිත හදාගන්න එවිට රජතුමා පවසන්නේ ඔවුන් මොන සාස්තෘන්ද ඔවුන් මොනවාද දන්නේ කියමින් ඒ සැවොගේම අදහස් පිළිකෙව් කල පසු තව තවත් දාඩිය දමමින් මහත් අසහනයෙන් සිටිනු දැනගත් ජීවක වෛද්‍යතුමා රජතුමාට මෙසේ පැවසීය.

“මහරජතුමනි, ඔබ වහන්සේගේ අසහනය නිවාගැනීම සඳහා මේ අවස්ථාව වන විට මාගේ අඹ වනයේ බුදුරජාණන් වහන්සේ මහත් සංඝරත්නයක් සමඟ වැඩ සිටිනවා අපි එහි ගොස් බුදුරජාණන් වහන්සේ හමුවෙමු” යි යෝජනා කල විට රජතුමා තව තවත් අසහනයට පත්ව මම කෙසේනම් බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත යමිද, බුදුරජාණන් වහන්සේට විරුද්ධව වැඩ කරන්න දෙවිදත් තෙරුන්ට කොපමණ උදව් උපකාර කලාද? තොපගේ යෝජනාව මම තවත් අපහසුවට පත්කිරීමට කරන යෝජනාවක් කියා එයත් ප්‍රතික්ෂේප කරලිය. ජීවකතුමා එවිට බුදුරජාණන් වහන්සේගේ ගුණ වර්ණනා කරමින් කියා සිටියේ මම වෛද්‍යවරයෙක් මම කියන දෙයට එකඟ වන්න බුදුරජාණන් වහන්සේ ඔබතුමාට පිහිට වන බවට මම පොරොන්දු වෙමි යි කී පසු එකඟ විය.

බොහෝ අපහසුතාවයෙන් රජතුමා කැමති කරවා ගෙන රථ වලින් යා හැකි දුර ගොස් වැඩ සිටින ස්ථානයට පයින් ගොස් බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඳ නමස්කාර කර එකත්පස්ව සිටියදී පලමුව රජතුමාට එම අවස්ථාවට අදාළ දම්දේශනාවක් කල පසු රජතුමා මෙසේ සිතුවේය. මම දෙවිදත් තෙරුන් සමඟ බුදුරජාණන් වහන්සේට විරුද්ධව බොහෝ ක්‍රියාකලත් ඒ කිසිවක් සඳහන් නොකර මාගේ සිත නිවෙන පිනිසම දේශනා කරන්නේ අනේ මම පවිටෙක් ආශ්‍රය කිරීම නිසා මොනතරම් වරදක්ද මම කරගත්තේ අද මේ ජීවකතුමා නිසා මට

බුදුරජාණන් වහන්සේ ළඟට එමේ භාග්‍ය උදාඋනා මම කොතරම් බියෙන්ද මෙතනට පැමිණියේ දත් මොනතරම් සැනසීමක් මට ලැබුණාද යි සිතා,

බුදුරජාණන් වහන්සේට නැවත වැඳ සමාව අයැද සිටියේය. බුදුරජාණන් වහන්සේලාගේ අමුතුවෙන් දෙන සමාවක් නැති නිසා “ මහරජතුමනි, යමෙක් යම් වරදක්, අපරාධයක් කර එය පසුව මම කලේ වරදක් නැවතත් එවැනි වැරදි මාගෙන් සිදුවන්නේ නැතැයි තදින් සිතට ගෙන ක්‍රියා කලොත් ඔහු නිවරදි කෙනෙක් වෙයි. සිදුවූ වැරදි නැවත නැවත සිහිපත් කර පසුකැවිලිවීම ප්‍රමාදයක්” යයි වදාල සේක. එවිට රජතුමා බුදුරජාණන් වහන්සේ කෙරෙහි මහත් පැහැදීමෙන් යුතුව ස්වාමීනි, බුදුරජාණන් වහන්ස, ගිහියන් වූ අපට බොහෝ කාර්යයන් තිබෙන නිසා ආපසු යාමට අවසර ගෙන බුදුරජාණන් වහන්සේ වැඩ සිටි දිසාවට පිටු නොපා පසුපසට ගියේය.

එම ස්ථානයෙන් රජතුමා නික්ම ගිය පසු බුදුරජාණන් වහන්සේ සමඟ එක්ව සිටි බික්කුන් අමතා මෙසේ වදාළ සේක.

“මහණෙනි, මෙහි පැමිණි අජාතසත්‍ර රජතුමා පියා නොමැරුවානම් මාගේ එම ධම්දේශනාව අසා මෙහිම සෝවාන් ඵලයට පත්වන්නේය. යමෙක් පඤ්චානන්තරී පාප කමියක් කලා නම් මරණාසන්න මොහොතේදී බුදුරජාණන් වහන්සේ නමකගේ සිව්වරපට අල්වාගෙන සිටියත් නිරයගාමී වීම වැලැක්විය නොහැකිය. එනමුත් මේ රජතුමාගෙන් මාගේ සාසනයට ඉදිරියේදී වන සේවයත් මා කෙරෙහි ඇතිවූ පැහැදීමත් නිසා මරණින් පසු අවිච්චි නිරයේ ශාඛාවක් වූ පදුම නිරයෙහි අවුරුදු (30000) තිස්දහසක් මහත් දුක් විඳවා එයින් මිදී මිනිසක් ආත්ම භාවයක් ලබා පසේබුදුවට පත්ව පිරිණිවත් පාන්නේයයි” වදාළ සේක.

දැන් මහා මංගලසූත්‍ර දේශනාවේ සඳහන් මංගල කාරණා තුන පැහැදිලි ඇතැයි සිතමි. බාලයන් ඇසුරු කිරීම නිසා නිරයගාමී වීම, දස පුණ්‍ය ක්‍රියාවන්හි යෙදෙන අය ආශ්‍රය කිරීම නිසා බුදුරජාණන් වහන්සේ වෙත යොමු වීම. පූජාව පූජණියං පිදිය යුත්තන්ගේ ප්‍රධානියා වූ අප භාග්‍යවත් අතීත් සම්මා සම්බුදුරජාණන් වහන්සේ හමුවූ නිසා අවුරුදු වලින් කිව නොහැකි අවුරුදු කෝටි ප්‍රකෝටි ගණන් අපාදුක් විඳ එයින් මිදී මිනිසන් ආත්ම භාවයක් ලදන් මහා මුගලන් රහතන් වහන්සේට සේම අකුසල කම් ගෙවීම නිරයේ ඉතා සුළු කාලයක් විඳවා මනුලොව ඉපිද සම්පූර්ණයෙන්ම සංසාර දුක් ගමන නිමා කිරීම අංගුලිමාල රහතන් වහන්සේට එසේ නොවූයේ චේතනාව පිරිසිදු නිසා පාපී ග්‍රහණයට වැටුණත් පෙරතිබූ බලගතු පුණ්‍ය මහිමය නිසයි.

මීට, මෙතැනි,
 පූජ්‍ය අකුරේගොඩ රතනසාර හිමි,
 071 7403900, 072 4609546
www.dahamnena.lk
 29.07.2017
 (හැත්තැහත්වන උපන් දිනය)

සම්පත් ගෙන දෙන කඩින පූජා

බෝ දුර සිට බුදු රැස් මී දුම සේ මෙන් සිසිල පිදුණු සඳහම් රස සාදු කඩින පෙරහර	විහිදෙනවා දූනෙනවා ඉතිරෙනවා ඇරඹෙනවා
--	---

හේවිසි හඬ තාලෙට නැග සේසත් ගෙන එක පෙළට කඩින විවරේ වැඩම දෝත නගා අපි සාදු	එනවා හැදෙනවා කරනවා කියනවා
---	------------------------------------

ඉමිහිරි බුදු ගුණ සිතට සුමිහිරි පිය වදනින් දෙවි සිරි මිහිබට සේ දිස් හිත පිරි සෙනෙහස පෙරට	දූනෙනවා තෙපලනවා වෙනවා ඇදෙනවා
--	---------------------------------------

කොබොලිල මල් පෙළට නබෝ ගැබෙන් සේසත් එසැවෙන් පබෝදයෙන් සිත් කුල්මත් සුදෝ සුදට මේ පෙරහර	පිපෙන් නේ නේ වන් නේ යන් නේ
---	-------------------------------------

සංයත හැඟුමින් පිරි සඟ පින්බර දෝනින් සිවුර ළං වන පෙරහරේ සිරි ළං වෙත දෙව්වරු දේව සබේ	රුවනට පිදීමට නැරඹීමට සිට
---	-----------------------------------

මෝහය වනසා සිද බිඳ ආශා නැතිකොට වී සිහි රාගා'දිය නැසු සඟ ගුණ මේ විවරේ පුදනෙමු සෙත්	දමලා නුමුලා දූකලා පතලා
---	---------------------------------

කඨනය පුජා කරන
වඩින මහ සඟ රුවන
පැමිණි දනන් සිත් සතන්
සැදුණු පිරිත් මණ්ඩපය පෙනේ

වෙලාවට
දැකීමට
නිවීමට
මට

නියඟය සිඳුනා මහ වැසි
වැසි කාලය එළඹුණු බව
වස්සානය යන නම
හිමිවරු අරමෙහි බවුනෙහි

වැටුණා
පෙනුනා
පටබැඳුණා
යෙදුණා

වස් කල අරමෙහි වැඩ සිටි
දොස් නැති සිවුරක් ගෙනත් පුදන
ගස් වී සිටිනා අරමට
රැස් වෙමු පෙරහර කරමින්

හිමිවරු
තුරු
පිවිතුරු
විසිතුරු

පිරිකර දහසින් සඟුන්
පිරිත් පැනින් සෙන් සිසිල
කඨන විවරය පිදෙන
අප හැම එක්වෙමු කප්රුක

පුදන්නට
විඳින්නට
වෙලාවට
අසලට

හැඩ වැඩ සුව පහසුව ද
කඩ කඩ එක්කොට සිවුරු
“වීවර” යන අරුතට
සසුනෙහි අරමුණ පැහැදිලි

නොවුවයි
තැනුවයි
ගැලපුවයි
වුවයි

හැමගේ දැනිනි සිවුර
හැමගේ බැතිය යි එහි රොක්
හැමගේ මැගුමයි ඉන් පල
හැමටම එ පිනින් නිවන්

මැසෙන්නේ
වන්නේ
දෙන්නේ
ලැබෙන්නේ

දුටුවන් සිත් කරවන
තෙර නමකට පිදදුවොත්
එයින් ලැබෙන කුසලට
ලියන්ට පින්වත මට නැත

පැහැදීමක්
විවරයක්
පමාවක්
දැනුමක්

අට මහ කුසලින් මුල් තැන
කුසලය කිමෙකැ’යි විමසා
කඨන පිදුම එයි මුලට ම
එය කළ යුතුමය නිරතුරු

ලැබගත්
බැලුවොත්
කවදත්
සිහිපත්

දුලබ වූ පින්කම කඨන
නො සැලෙන පින්කම කඨන
බැබැලෙන පින්කම කඨන
නිවනට මාවන කඨන

පිදීම ය
පිදීම ය
පිදීම ය
පිදීම ය

මහමේරුව මහ පොළව ය
දේ නො සැලෙන බව පවසනු
එය සැලුණත් මතු දින යම්
නො සැපෙල් කඨනයේ අනුසස්

කියනා
ඇසුනා
ලෙසිනා
නිතිනා

මහ වියනක් මැද සකසා
එක් දිනයක් තුළ පිළියෙල
කඨන විවරය ගැන අප
දේ අපමණ ඇත සිහියට

ගතයුතු
කළයුතු
දතයුතු
ගතයුතු

සිවුමස ගිය කල හැම එක් වී
පින්කම් වල මුළු බලය ම කැටි
සවියක් රඳවා කුසලින් ඔප
මහ පින්කම මෙ වේ දෙන මහ

කළ
කළ
කළ
පළ

එක් වසරට එක් වරක් ම කළ
 දෙ වරක් කරනට කිසිම ඉඩක්
 කඩින සිවුරු පුද පින්කම බල
 දුබල මහා පින්කමැකි'යි

නිති
 නැති
 ඇති
 පවසති

ලොව ඇති හැම අයුරක මහ
 සියක් වසක් කෙරුවද බැඳ
 එක කඩිනයකින් ලැබෙන කුසල්
 ඒ හැම පරදා ගෙනේ

පින්කම්
 රන්දම්
 දම්
 උසස්කම්

තුලාවෙ වම් පස තමා නැඟී
 දකුණු පසට රන් තබා කිරා
 'තුලාහාර' දානයටත් නො
 තැනක් ලැබේ කඩිනෙට හද

ගෙන
 දෙන
 ලැබෙන
 සනසන

ගිතෙල් ද මී සතුරු ද
 තලතෙල් හැම සිය වසරක් කර
 ලැබූ පිනට වැඩි පින්කම් ලබන
 අයෙක් කඩින පුද කළ අය හැම

වෙඳුරුද
 පුද
 ලද
 සඳ

කඩිනයේ අනුසස් මහ බලගතු
 සක් දෙවි පදවිය වුව ලද හැකි
 'නාගිත' තෙරිඳා එය
 එහි බල කීමට මය අප

වේ
 වේ
 පැවසුවේ
 හමුවේ

පැතිස්, අග්බෝ, පැරකුම්
 නිරවිරුවෝ පිදු ගුණ
 කඩින පුදා කළ මෙහෙයට
 තවමත් දෙවි ලොව පරසතු

ආදී
 අරහාදී
 යාදී
 පූදී

සම්බුදු හිමිවරු සිදු කළ
 දම් බල මහිමය පෙන්වන
 තුම් සඟ රුවන ද නිති කළ
 අපිත් කරමු කඩිනෙට මහ

පූජා
 පූජා
 පූජා
 පූජා

සම්බුදු මඟ හැමට ම හෙලි
 ඒ මඟ සඟ රුවන්
 මහ සඟ රුවනට පූජා
 කඩිනයේ අනුසස් අපට

වේවා
 වඩිවා
 වේවා
 ලැබේවා

කඩින පුදා දෙවි ලොව
 කඩින පුදා සක් දෙවි බල
 කඩින පුදා සක්විති සුව
 කඩින පුදා හැම සම්පත්

සැරිසරමු
 ලබමු
 විඳිමු
 ලබමු

1998.10.05 බුදුසරණ
 සිරිල් හේවාචසම්